

2. La constitució efectiva de l'Agència té lloc en el moment i amb els terminis que assenyali el reial decret d'aprovació del seu Estatut. El reial decret esmentat s'ha de sotmetre a l'aprovació del Consell de Ministres en un termini no superior a sis mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

3. Al reial decret esmentat s'han de determinar els òrgans, els centres i els serveis de l'Administració General de l'Estat que queden integrats a l'Agència amb les modificacions que calguin.

4. També ha de determinar la participació d'altres departaments ministerials als òrgans de l'Agència.

Disposició addicional primera. *Títol competencial.*

Aquesta Llei es dicta a l'empara de l'article 149.1.16a, relatiu a les bases i la coordinació general de la sanitat, de la Constitució espanyola.

Disposició addicional segona. *Règim jurídic aplicable a la resolució administrativa de determinades matèries.*

En compliment del que disposa l'apartat 2 de la disposició addicional primera de la Llei 4/1999, de modificació de la Llei 30/1992, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, s'entenen inclosos en l'excepció que preveu l'apartat 2 de l'article 43 de la Llei 30/1992 els procediments següents:

Homologació i registrament de plaguicides d'ús a la indústria alimentària i d'ús ambiental. (Reial decret 3349/1983, pel qual s'aprova la Reglamentació tecnicosanitària per a la fabricació, la comercialització i la utilització de plaguicides, modificat pel Reial decret 162/1991, i Reial decret 443/1994).

Autorització sanitària de mercaderies. (Reial decret 1977/1999, pel qual s'estableixen els principis relatius a l'organització dels controls veterinaris sobre els productes de països tercers, i Ordre ministerial de 20 de gener de 1994).

Autorització sanitària d'establiment per repartir carn i productes carnis als Estats Units d'Amèrica (Ordre ministerial de 4 d'abril de 1995, per la qual es regulen les condicions tecnicosanitàries i d'autorització aplicables als establiments de carn i productes carnis per a la seva exportació als Estats Units d'Amèrica).

Autorització sanitària de producció i comercialització amb països tercers de carns fresques, productes carnis i altres productes d'origen animal determinats. (Reial decret 218/1999, pel qual s'estableixen les condicions sanitàries de producció i comercialització amb països tercers de carn fresca, productes carnis i altres productes d'origen animal determinats).

Avaluació i registrament de preparats alimentaris per a règims especials (Reial decret 2695/1976, pel qual s'aprova la Reglamentació tecnicosanitària per a l'elaboració, la circulació i el comerç de preparats alimentaris per a règims dietètics i especials, i Reial decret 1712/1991, sobre el Registre general sanitari d'aliments).

Disposició final primera. *Desplegament reglamentari.*

Es faculta el Govern per dictar totes les disposicions que siguin necessàries per al desplegament i l'execució d'aquesta Llei.

Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 5 de juliol de 2001.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

MINISTERI D'AFERS EXTERIORS

13051 *BESCANVI de notes entre el Regne d'Espanya i la República d'Itàlia sobre admissió d'alumnes espanyols del Liceu Espanyol «Cervantes» de Roma en universitats italianes, fet a Roma el 26 de juliol de 2000 i el 23 de maig de 2001. («BOE» 161, de 6-7-2001.)*

REPÚBLICA ITALIANA

MINISTERI D'AFERS ESTRANGERS

Número 270/12605

NOTA VERBAL

El Ministeri d'Afers Estrangers presenta els seus respectes a l'Ambaixada d'Espanya i amb referència.

A l'Acord cultural d'11 d'agost de 1955, en particular als articles 2, 5 i 10.

Al Bescanvi de notes de 27 de novembre de 1984, relatiu al reconeixement recíproc dels títols atorgats pels liceus italians a Espanya i pels liceus espanyols a Itàlia, que també regulen les modalitats específiques dels exàmens d'admissió a la universitat italiana dels diplomats a l'Escola Espanyola a Itàlia.

Al compromís assumit per la Comissió Mixta prevista a l'article 10 de l'Acord cultural de 1955 esmentat, a l'article 2.2.4, segon paràgraf, del Programa de cooperació cultural per als anys 1998-2001.

A les conclusions del grup mixt d'experts per als temes escolars, reunits a Roma l'11 d'abril de 2000, que ha acordat la modificació que s'ha de fer en l'organització i en el sistema d'avaluació de les proves finals de curs vàlides per a l'admissió a la universitat italiana dels diplomats al Liceu Espanyol «Cervantes» de Roma, modificació que, respectuosa amb l'ordenació escolar espanyola, permet a aquests estudiants un accés a la universitat italiana en condicions d'igualtat amb els posseïdors del nou diploma final dels estudis secundaris italians, introduïts amb la Llei de 10 de febrer de 1997, n. 425.

Té l'honor de proposar, en nom del Govern italià, els tres punts següents per a la seva integració i modificació parcial en la Resolució conjunta de 15 de desembre de 1978, posada en vigor amb el Bescanvi de notes de 27 de novembre de 1984.

I. *Composició del Tribunal Examinador*

El Tribunal Examinador el nomena el Ministeri d'Educació italià i està format per no més de vuit membres dels quals un 50 per 100 han de ser interns i l'altre 50 per 100 han de ser externs (aliens a l'Institut), a més del president, també extern i professor universitari.

El professor d'italià del Liceu, per dret, n'és membre intern.

II. *Prova d'examen*

L'examen consta de tres proves escrites i d'una prova oral pluridisciplinària.

a) Les tres proves escrites estan articulades de la manera següent:

Prova d'italià: destinada a comprovar el domini de la llengua italiana i la capacitat expressiva, logicolingüística i crítica del candidat, que s'efectua mitjançant diversos tipus d'escrits.

Segona prova: té per objecte una de les matèries característiques de cada modalitat, que proposa el Liceu «Cervantes» i la comunica al Ministeri d'Educació italià abans del 31 de desembre de cada any.

Tercera prova: versa sobre les assignatures de l'últim curs de cada modalitat. Les tipologies (modalitat de desenvolupament) de la prova s'indiquen al document que la junta d'avaluació de cada classe redacta i dona a conèixer abans del 15 de maig de cada curs acadèmic.

b) La prova oral consisteix en una entrevista sobre el programa i sobre el treball didàctic dut a terme l'últim any. S'inicia amb l'exposició de l'alumne d'una tesi que ha realitzat prèviament, sobre dues matèries.

III. *Avaluació final*

La qualificació final, fins a 100 punts com a màxim, és el resultat de sumar:

La nota de les tres proves escrites (20 punts com a màxim per cada prova).

La nota de l'examen oral (20 punts com a màxim).

La nota del crèdit escolar i dels crèdits formatius possibles (20 punts com a màxim).

Al candidat que hagi assolit a les proves d'examen una valoració conjunta no inferior a 75 punts i almenys 15 punts pel crèdit escolar, la Comissió pot atribuir-li fins a cinc punts més, respectant sempre la puntuació màxima de 100.

Els tres punts esmentats s'insereixen en el punt 3 de la Resolució conjunta de 15 de desembre de 1978, després del cinquè paràgraf i en substitució del sisè paràgraf (un professor ...), que decau.

Tanmateix, queda en vigor tot el que s'ha acordat en el Bescanvi de notes de 14 de juliol de 1999.

En cas que el Govern del Regne d'Espanya concordi amb tot el que s'ha esmentat, aquesta Nota verbal i la Nota verbal de resposta de l'Ambaixada constitueixen un Bescanvi de notes tal com preveu l'article 10 del Conveni cultural d'11 d'agost de 1955, del qual forma part integrant, que entra en vigor en la data de la resposta, amb aplicació des de l'any escolar 2000-2001.

El Ministeri d'Afers Estrangers aprofita l'ocasió per renovar a l'Ambaixada d'Espanya la seva més alta consideració.

Roma, 26 de juliol de 2000.

Ambaixada d'Espanya. Palau Borghese. Largo Fontanella Borghese, 19. Roma.
Número 174.

NOTA VERBAL

L'Ambaixada d'Espanya a Roma saluda atentament el Ministeri d'Afers Estrangers italià i té l'honor de referir-se a la Nota verbal d'aquest Ministeri número 270/12605, de data 26 de juliol de 2000, el text de la qual és el següent:

El Ministeri d'Afers Estrangers presenta els seus respectes a l'Ambaixada d'Espanya i amb referència.

A l'Acord cultural d'11 d'agost de 1955, en particular als articles 2, 5 i 10.

Al Bescanvi de notes de 27 de novembre de 1984, relatiu al reconeixement recíproc dels títols atorgats pels liceus italians a Espanya i pels liceus espanyols a Itàlia, que també regulen les modalitats específiques dels exàmens d'admissió a la universitat italiana dels diplomats a l'Escola Espanyola a Itàlia.

Al compromís assumit per la Comissió Mixta prevista a l'article 10 de l'Acord cultural de 1955 esmentat, a l'article 2.24, segon paràgraf del Programa de cooperació cultural per als anys 1998-2001.

A les conclusions del grup mixt d'experts per als temes escolars, reunits a Roma l'11 d'abril de 2000, que ha acordat la modificació que s'ha de fer en l'organització i en el sistema d'avaluació de les proves finals de curs vàlides per a l'admissió a la universitat italiana dels diplomats al Liceu Espanyol «Cervantes» de Roma, modificació que, respectuosa amb l'ordenació escolar espanyola, permet a aquests estudiants un accés a la universitat italiana en condicions d'igualtat amb els posseïdors del nou diploma final dels estudis secundaris italians, introduïts amb la Llei de 10 de febrer de 1997, n. 425.

Té l'honor de proposar, en nom del Govern italià, els tres punts següents per a la seva integració i la modificació parcial en la Resolució conjunta de 15 de desembre de 1978, posada en vigor amb el Bescanvi de notes de 27 de novembre de 1984.

I. *Composició del Tribunal Examinador*

El Tribunal Examinador el nomena el Ministeri d'Educació italià i està format per no més de vuit membres, dels quals un 50 per 100 han de ser interns i l'altre 50 per 100 han de ser externs (aliens a l'Institut), a més del president, també extern i professor universitari.

El professor d'italià del Liceu, per dret, n'és membre intern.

II. *Prova d'examen*

L'examen consta de tres proves escrites i d'una prova oral pluridisciplinària.

a) Les tres proves escrites estan articulades de la manera següent:

Prova d'italià: destinada a comprovar el domini de la llengua italiana i la capacitat expressiva, logicolingüística i crítica del candidat, que s'efectua mitjançant diversos tipus d'escrits.

Segona prova: té per objecte una de les matèries característiques de cada modalitat, que proposa el Liceu «Cervantes» i la comunica al Ministeri d'Educació italià abans del 31 de desembre de cada any.

Tercera prova: versa sobre les assignatures de l'últim curs de cada modalitat. Les tipologies (modalitat de desenvolupament) de la prova s'indiquen al document que la junta d'avaluació de cada classe redacta i dona a conèixer abans del 15 de maig de cada curs acadèmic.

b) La prova oral consisteix en una entrevista sobre el programa i sobre el treball didàctic dut a terme l'últim any. S'inicia amb l'exposició de l'alumne d'una tesi que ha realitzat prèviament, sobre dues matèries.

III. *Avaluació final*

La qualificació final, fins a 100 punts com a màxim, és el resultat de sumar:

La nota de les tres proves escrites (20 punts com a màxim per cada prova).

La nota de l'examen oral (20 punts com a màxim).

La nota del crèdit escolar i dels crèdits formatius possibles (20 punts com a màxim).

Al candidat que hagi assolit a les proves d'examen una valoració conjunta no inferior a 75 punts i almenys 15 punts pel crèdit escolar, la Comissió pot atribuir-li fins a cinc punts més, respectant sempre la puntuació màxima de 100.

Els tres punts esmentats s'insereixen en el punt 3 de la Resolució conjunta de 15 de desembre de 1978, després del cinquè paràgraf i en substitució del sisè paràgraf (un professor ...), que decau.

Tanmateix, queda en vigor tot el que s'ha acordat en el Bescanvi de notes de 14 de juliol de 1999.

En cas que el Govern del Regne d'Espanya concordi amb tot el que s'ha esmentat, aquesta Nota verbal i la Nota verbal de resposta de l'Ambaixada constitueixen un Bescanvi de notes tal com preveu l'article 10 del Conveni cultural d'11 d'agost de 1955, del qual forma part integrant, que entra en vigor en la data de resposta, amb aplicació des de l'any escolar 2000-2001.

El Ministeri d'Afers Estrangers aprofita l'ocasió per renovar a l'Ambaixada d'Espanya la seva més alta consideració.

L'Ambaixada d'Espanya a Roma confirma la seva conformitat amb el que s'ha exposat anteriorment, per la qual cosa la seva Nota verbal esmentada i la present constitueixen un acord entre els dos governs, segons el que preveu l'article 10 del Conveni cultural hispanoitalià d'11 d'agost de 1955, que entra en vigor amb aquesta mateixa data.

Roma, 23 de maig de 2001.

Ministeri d'Afers Estrangers. Roma.

Aquest Acord, segons estableixen els instruments que el constitueixen, va entrar en vigor el 23 de maig de 2001, data de la Nota de resposta espanyola.

Es fa públic per a coneixement general.

Madrid, 21 de juny de 2001.—El secretari general tècnic, Julio Núñez Montesinos.

13052 *ENTRADA en vigor de l'Acord entre el Regne d'Espanya i la República del Perú sobre supressió recíproca de visats en passaports diplomàtics i de serveis o especials, fet a Madrid el 8 de novembre de 2000, l'aplicació provisional del qual es va publicar en el «Butlletí Oficial de l'Estat» número 309, de 26 de desembre. («BOE» 161, de 6-7-2001.)*

L'Acord entre el Regne d'Espanya i la República del Perú sobre supressió recíproca de visats en passaports diplomàtics i de serveis o especials, fet a Madrid el 8 de novembre de 2000, entra en vigor, segons estableix la clàusula 7, el 30 de juny de 2001, últim dia del mes següent al de l'última comunicació entre les parts en què s'assenyala el compliment dels requisits legals interns respectius.

Es fa públic per a coneixement general i es completa així la inserció efectuada en el «Butlletí Oficial de l'Estat» número 309, de 26 de desembre de 2000.

Madrid, 25 de juny de 2001.—El secretari general tècnic, Julio Núñez Montesinos.

MINISTERI D'HISENDA

13169 *ORDRE de 4 de juliol de 2001, per la qual s'aproven els models 600, 620 i 630, en pessetes i en euros, de declaració liquidació de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats i se'n determinen el lloc i els terminis de presentació. («BOE» 162, de 7-7-2001.)*

La disposició final tercera del Reial decret legislatiu 1/1993, de 24 de setembre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats («Butlletí Oficial de l'Estat» de 20 d'octubre), disposa que el Govern ha de dictar les disposicions necessàries per al seu desplegament i la seva aplicació. Al seu torn, el Reglament d'aquest impost, aprovat pel Reial decret 828/1995, de 29 de maig («Butlletí Oficial de l'Estat» de 22 de juny), en l'article 101, dedicat a les declaracions liquidacions, assenyala que els subjectes passius han de presentar davant dels òrgans competents de l'Administració tributària l'autoliquidació de l'impost estesa en el model d'imprès de declaració liquidació especialment aprovat a aquest efecte pel Ministeri d'Economia i Hisenda. L'article 2 del Reial decret 557/2000, de 27 d'abril, de reestructuració dels departaments ministerials («Butlletí Oficial de l'Estat» del 28), estableix que correspon al Ministeri d'Hisenda l'exercici de les competències fins ara atribuïdes al Ministeri d'Economia i Hisenda a través dels òrgans a què es refereix l'apartat 1 de l'article esmentat.

Actualment, a aquests efectes, s'utilitza el model 600, aprovat per l'Ordre de 26 d'abril de 1989 («Butlletí Oficial de l'Estat» de 9 de maig), d'ús per a totes les autoliquidacions que es practiquin per transmissions patrimonials, operacions societàries i actes jurídics documentats, excepte en la transmissió de vehicles usats, en què s'utilitza el model 620, aprovat per l'Ordre de 29 d'abril de 1994 («Butlletí Oficial de l'Estat» del 30), el pagament en metàl·lic de l'impost sobre actes jurídics documentats, que grava els rebuts i els pagarés negociats per entitats de crèdit, en què s'utilitza el model 610, aprovat per l'Ordre de 30 de gener de 1989 («Butlletí Oficial de l'Estat» de 7 de febrer) i el pagament en metàl·lic de l'excedent de les lletres de canvi superiors a 32 milions de pessetes (192.323,87 euros), que s'efectua en el model 630, segons la denominació feta per l'Ordre d'11 de maig de 1993 («Butlletí Oficial de l'Estat» del 17) al model que aprova l'Ordre de 27 de juny de 1980 («Butlletí Oficial de l'Estat» d'1 de juliol).

D'altra banda, l'article 11 de la Llei orgànica 8/1980, de 22 de setembre, de finançament de les comunitats autònomes («Butlletí Oficial de l'Estat» d'1 d'octubre), configura l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats com un dels tributs susceptible de ser cedit per l'Estat a les comunitats autònomes, segons la previsió que fa l'article 157.1.a) de la Constitució espanyola. Posteriorment, l'article 1.1.c) de la Llei 30/1983, de 28 de desembre, reguladora de la cessió de tributs de l'Estat a les comunitats autònomes («Butlletí Oficial de l'Estat» del 29), i l'article 2 de la Llei 14/1996, de 30 de desembre, de cessió de tributs de l'Estat a les comunitats autònomes i de mesures fiscals complementàries («Butlletí Oficial de l'Estat» del 31), estableixen la cessió a les comunitats autònomes del rendiment en el seu territori d'aquest impost. En les lleis de cessió esmentades es desenvolupen qüestions relatives al seu abast i altres aspectes gestors del tribut que, en el cas de la Llei 14/1996, com a manifestació de la nova realitat autonòmica, inclouen competències normatives. Tot